

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1008/2023
05.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Бојане Пауновић, Гордане Којић, Александра Степановића и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Марије Поповић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лазаревцу К 191/21 од 23.11.2022. године и Вишег суда у Београду Кж1 82/23 од 15.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 05.10.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марије Поповић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лазаревцу К 191/21 од 23.11.2022. године и Вишег суда у Београду Кж1 82/23 од 15.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу К 191/21 од 23.11.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци. Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то једне регистарске таблице број Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 82/23 од 15.05.2023. године одбијене су као неосноване жалба Основног јавног тужиоца у Лазаревцу и браниоца окривљеног АА, адвоката Марије Поповић, и пресуда Основног суда у Лазаревцу К 191/21 од 23.11.2022. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Марија Поповић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног

закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе и одлучити да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда или укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Марија Поповић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП истичући да у радњама за које је окривљени правноснажно осуђен нема обележја кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ нити било ког другог кривичног дела.

Према наводима захтева, окривљени је након што му украдена регистарска таблица, набавио и употребио „импровизовану“ регистарску таблицу са истом ознаком-... са којом је путничко возило „Opel ...“ било регистровано до 23.05.2016. године. По мишљењу браниоца, таква употреба „импровизоване“ регистарске таблице није инкриминисана одредбом члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ обзиром да окривљени није употребио ни лажну нити преиначену праву исправу, већ се ради о регистарској табlici која је непрописна у смислу одредбе члана 268. став 5. и 6. Закона о безбедности саобраћаја на путевима. Управљајући путничким моторним возилом без прописних регистарских таблица, окривљени је, према мишљењу браниоца, учинио прекршај из члана 331. став 1. тачка 81) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а не кривично дело из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је правноснажно осуђен. У прилог наведеног закључка бранилац у захтеву указује на пресуде Врховног касационог суда Кзз 441/21 од 27.04.2021. године и Кзз 497/19 од 21.05.2019. године.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, по оцени Врховног суда, не могу се прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 355. став 1) КЗ прописано је ће се затвором до три године казнити ко направи лажну или преиначи праву исправу у намери да се таква исправа употреби као права или ко лажну или преиначену исправу употреби као праву или је набави ради употребе, а ставом 2) истог члана, да ће се ако је дело из става 1. овог члана учињено у погледу јавне исправе, тестаментa, менице, чека, јавне или службене књиге или друге књиге која се мора водити на основу закона, учинилац казнити затвором од три месеца до пет година.

Према стању у списима предмета, окривљени АА је у време и на месту описаним у изреци првостепене пресуде, у стању урачунљивости, свестан свога дела, чије је извршење хтео, уз истовремену свест о забрањености дела лажну јавну исправу

употребио као праву на тај начин што је на путничко возило марке „Opel“, тип „...“, које је ближе описано у изреци, на предњу страну поставио регистарску таблицу ..., која у Републици Аустрији није издата за наведено путничко возило, након чега је возило дао на управљање ББ.

Описане радње, које је окривљени АА предузео, садрже објективна и субјективна обележја кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, како су правилно закључили и нижестепени судови.

И по ставу Врховног суда, из изреке побијане првостепене пресуде произилази да је окривљени употребио лажну јавну исправу као праву, на тај начин што је на путничко возило поставио лажну страну регистарску таблицу, чиме је онемогућио закониту идентификацију возила које учествује у саобраћају. Према томе, у конкретном случају се не ради о „импровизованој“ регистарској табlici, већ о стављању у промет неважеће исправе како би она послужила као доказ регистрације возила, са свешћу о томе да регистрација није извршена и ради омогућавања таквом возилу да учествује у јавном саобраћају.

У конкретном случају, за путничко возило у земљи порекла (Република Аустрија) у време извршења кривичног дела нису биле издате регистрационе таблице које је окривљени поставио на возило, па се у том смислу чињенице из пресуда Врховног касационог суда Кзз 441/21 и Кзз 497/19 на коју се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног указује, битно разликују од кривичног дела у овом кривичном предмету, обзиром да се у наведеним предметима радило о „импровизацији“ регистарских таблица које су у време извршења кривичних дела и иначе припадале возилима. Сходно томе, став изражен у пресудама Врховног касационог суда Кзз 441/21 и Кзз 497/19 се не може применити на окривљеног АА и кривично дело из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ за које је оглашен кривим, па су супротни наводи захтева, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као несоновани.

Врховни суд се није упуштао у разматрање захтева за заштиту законитости у делу у ком бранилац окривљеног АА истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП обзиром да бранилац у захтеву не наводи у чему се ова повреда конкретно састоји, па захтев у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, који налаже навођење конкретног разлога за подношење захтева за заштиту законитости и његово образложење.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марије Поповић, Врховни суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић